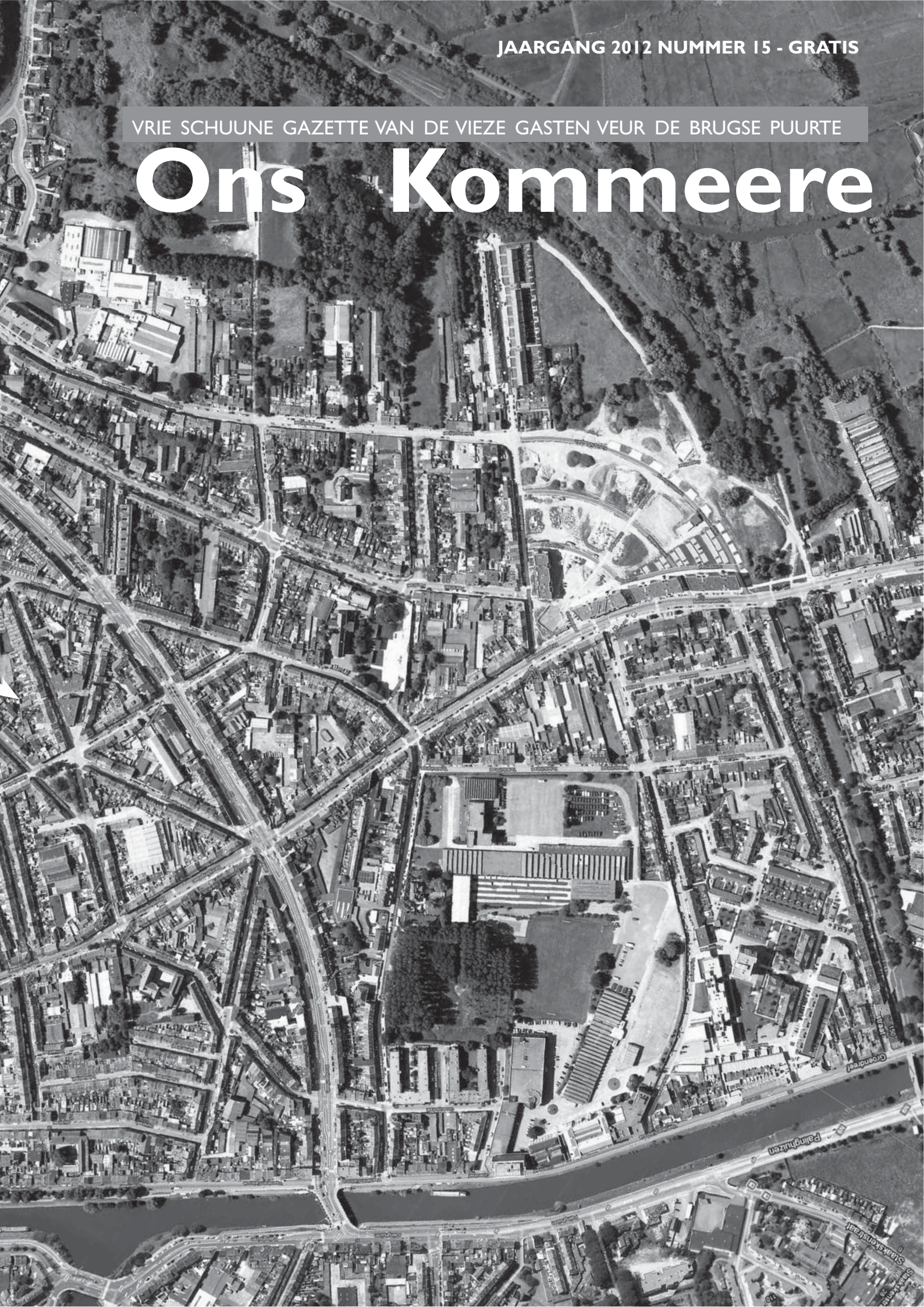

JAARGANG 2012 NUMMER 15 - GRATIS

VRIE SCHUUNE GAZETTE VAN DE VIEZE GASTEN VEUR DE BRUGSE PUURTE

Ons Kommeere

driemaandelijkse buurtkrant van

FIXATIEF

schrijfclub en fotoclub van
Bij De Vieze Gasten
Haspelstraat 31 9000 Gent

Redactie & fotografie:
De Schuinschrijvers & Fixatief

Schrijvers:
Mark, Erik, Els, Bart, Koen, Agnes,
Tania, Markass, Freddy, Hilde.

Fotografen:
Markass, Dirk, Paul, Anne, Sammy,
Bart, Katelijne, Stephanie, Lia, Henk.

Eindredactie:
Schuinschrijvers

Opmaak:
Karlos

Met steun van:

Beste Lezer,
Als ge deze woorden leest, hebt ge de hele Brugse Poort in handen, in uw handen! En met die handen kunt ge door de bladzijden dolen en dwalen en er cijfers en letters mee beklimmen, ge kunt er langs plannen en dakpannen weer naar beneden glijden en er multiculturele deuren mee openkraken... of ge kunt de bladzijden tot een vliegerke vouwen en er een vluchtje mee maken om uw buurt vanuit de lucht te bekijken en te zien hoe schoon ze van zo hoog kan zijn en wat er allemaal te koop en te huur wordt aangeboden; als ge wilt kunt ge zelfs in de tijd terugkeren en getuige zijn van hoe de mensen hier mekaar hun jawoord gaven; maar als uw vliegerke naar beneden duikt door een beetje tegenwind kunt ge uw handen maar beter niet voor uw ogen houden en hopen dat ge in het hooi landt.

Freddy heeft, gelijk: 'Hoe hoger ne mens vliegt, hoe kleiner hij eruit ziet voor die da niet kan vliegen', maar omdat er weinig hooi in de Brugse Poort ligt, is het praktischer om met uw voeten op de grond te blijven, uw ogen open te houden en uw handen zo nu en dan eens uit de mouwen te steken. En met uw mouwen opgestroopt op de straatstenen van uw buurt, kunt ge zien hoe hoog die koop- en huurprijzen beneden kunnen zijn en hoe weinig bomen er staan waartussen ge uw hangmat kunt knopen om op uw gemak de Kommeere te lezen. Ge weet toch wat ze met de Meibloemsite van plan zijn? En ge weet toch dat de verkavelingsplannen uitgesteld worden, en ge weet toch dat er verkiezingen komen, en ge weet toch blabla, en ge weet toch dat na die verkiezingen die verkavelingsplannen zullen uitgevoerd worden, en ge weet toch dat gij niets te zeggen hebt; of wel? Gaat gij uw jawoord geven aan de Brugse Poort? Hebt gij een stem en een paar kloelke handen om de plannen voor de Meibloemsite te kleuren?

Ge hebt alleszins een hart, zoals de Kommeere die ge nu vasthoudt, een hart met ontelbaar vele kamers en gezichten, een hart dat valt en opstaat gelijk een klein meisje op rolschaatsen, en ik zeg u, beste lezer: 'Als ge een groen takse in uw hart draagt, zal de zangvogel komen.'

Bart K.

Cover: satelifoto Brugse Poort

INHOUD ONS KOMMEERE JAARGANG 2012 NUMMER 15

Tegenkomst: Spoorloos	3	Tekenwedstrijd bestemming Site Meibloem	19
Gekommeerd	4	De wonderen zijn de wereld uit.	20
Fotoreeks 'deuren'	5	't Is wij om weer thuis te komen (10)	22
We gaan GENSJ	6	Zeven verschillen	23
Gedicht Freddy	7	fororeeks 'fragmentjes' + gedichten Freddy	24
Hemelhuis	8	Het gat van de timmerman	26
Fotoreeks 'garageboxen'	10	Freddy zecht	26
Over mijn literatie zuurstof	12	Fotoreeks 'Blezenstuk'	28
Advertentie Kringloopwinkel	14	De 10 verschillen	29
Fotoreeks Bowling / meubelfabriek	16	Fotoreeks 'interieurs'	30
Een doodstille plek	15	Vuilbak van ons Kommeere	32
Foto trouw 1957	16	Blink van de maand	35
Precaire Puzzel: Site Meibloem	18		

TEGENKOMST

SPOORLOOS

Een vuilniswagen komt ge tegen, half geparkeerd op het trottoir. Niet zo een op z'n wekelijkse ronde: restafval, pmd, glas of papier, "Mijn Gent, Schoon Gent". Neen. Ook geen groot huisvuil, al lijkt het daar wel op. De Ivago's smijten meubelen en huisgerief op de wagen, zwierig en zonder veel omhaal. Slechts een paar spullen worden van de vernietiging gespaard en liggen op het trottoir. En omdat ge zelf nog een beetje uw huis aan het inrichten bent, houdt ge in en overweegt ge om naar de stofzuiger te informeren die daar staat. Maar dan ziet ge de politiecombi, met daarin een agent, een deftige heer en een al even deftige dame. Een man leunt op de motorkap van een zilvergrijze Lexus en noteert ijerig met een vulpen op een lijst met veel stempels. Dan herkent ge het huis. Voor dat huis, huisje, speelden kleine kinderen. Soms zat er een op een potje. De inhoud werd in de goot gegaten. Een andere keer was er een man bezig om een waterboiler te herstellen. Het zag het er niet naar uit dat hij daarin ooit zou slagen. Op een avond stond de deur open. De woonkamer lag vol met spullen. De stenen vloer was bijna helemaal verdwenen, een zandbak was wat restte.

De vuilnis mannen, de politieagent, de man met het formulier, het deftig koppel. Allemaal doen ze verder met wat ze doen moeten. Dan vertrekt de vuilniswagen. Van de kinderen en die man is geen spoor meer te bekennen.

Ge besluit dat ge in de kringloop ook wel een stofzuiger zult vinden. Onbestemd beschaamd stapt ge verder. Het huis is gerenoveerd nu. Een groot geel plakkaat verkondigt dat de huur € 650 bedraagt.

tekst: Mark

Gezommeere

Waar da ter nog plætte was, hen ze gewandeld, gemarcheerd, gerutseld, en uuk soms nie geweten wa gedoan op die wandelinge. Een speciaalleke zeider iemand.

Van de schoolmiester hen ze dan uuk wa mee gekregen: ulder ugen open ewen en wa ge nie normaal vind, moede een tekeningsken van moaken, alléz een fotoortje es genoeg. En ge schreift er uuk wa over warum dajé da schuune vint. Nen zondag was't, een beetje an de hiel kouwe kant, da wel... maar wandeloars hen het altijd warme, hé. En zen uuk wel ieverans een flaske jenuiver zitten um ulder te warmen.

Ze waren allemoale op zoek naer een beetje alle open plekken in de Brugse Puurte en uuk die ze nog open goan moaken.

Zij kommeerden zu onder elkaere over hoe die van 't stad hun lief hoekje nog wat mier toe ging smijten. Nog wa mier beton, nog wa meer gien ploatste.

De fixatievers (een klubken apart) legden zuvele vast in witzwart of mee veel kleurkes. Ge moest da ne nier zien. Ze kosten echt nie kiezen om dat onderwerp veur die andere klub van de inktvermuursers ofte schuunschgreivers te kleuren.

Weunen op de Brugse Puurte, of er tenminste zijn mee nen hiele huup! Zij gingen zelfs loeren in die autobokskes waer zij hele inboedels tegenkwamen, maar gienen oto. En dan maer klaegen over gien ploatste vuur otos in onze stroaten! En daor natuurlijk uuk wa over te kommeeren hen.

Ken ze gezien die kommeeren op hunnen besten wandel. Er was intussen were een vrij plaetsken bijgekomen waer ze nen nieuwbouw gingen plaetsen. Der verandert nog al eens watte... maer ge moe et uuk zien. Vanachter u blafeturen ziede nie zu vele. Ge moet durven buitenkomen, hé. Maer genoeg gezeverd, ze zen allemaele goe thuisgekomen mee veel fotokes en vuilgemaakt papier.

tekst: Eriksken

Foto's: Markass, Anne, Dirk, Bart

We gaan GENSH

georganiseerd, zoals dat in andere Vlaamse gemeenten al gebeurde; een dag vol participatieactiviteiten voor huurders, een hobbymarkt en een dansteest. Tegelijk (of tevens) organiseerde Samenlevingsopbouw, vaak samen met andere partners, verschillende wijkactiviteiten, zoals een atelierwerking in het Scheldeoord bijvoorbeeld. Op die manier werden er een heleboel signalen verzameld. De volgende thema's stonden in het voetlicht: betaalbaarheid, communicatie met de huisvestingsmaatschappijen, participatie, onderhoud en herstellingen. Er werd ook veel waarde gehecht aan sociale cohesie, waar een ontmoetingsruimte bijvoorbeeld voor kan zorgen. De woonomgeving was belangrijk: meer groen maar ook meer parkeerplaats. Dit alles werd gebundeld in een rapport.

Via het kleine deurtje naast de bibliotheek in de Blazoenstraat (9) - kloppen want de bel doet het niet - kom je bij Patrice, de opbouwwerkker die samen met Kris Dom en Joris De Grootte instaat voor GENSH, het Gents Network van Sociale Huurders. Klein gestart in 2005 vanuit Samenlevingsopbouw Gent van de Leiekaai, het Rabot en Nieuw Gent, telt het netwerk inmiddels zo'n 700 sociale huurders uit heel Gent. Tijdens de eerste bijeenkomst werd de naam gekozen, en werd er vastgesteld dat sociale huurders uit de verschillende wijken met gelijkaardige problemen geconfronteerd werden. Het bleek zinvol een aantal kwesties collectief aan te pakken.

GENSH kreeg een boost in 2010 sociale huurders van bij de opstart toen Stad Gent middelen vrij gaf een stem kregen. Dankzij de voor één jaar wegens de oprichting steun kon in Gent de eerste 'Dag van de fusiemaatschappij, waar de van de Sociale Huurder' worden

Van dat rapport werd een hele tijd niets meer gehoord door een wisseling bij het kabinet Wonen. Gelukkig zette de nieuwe schepen het beleid verder en organiseerde een overleg tussen de huisvestingsmaatschappijen in het Gentse, de stad Gent, Samenlevingsopbouw, GENSH en de Huurdersbond. Uit het rapport werden drie thema's gekozen: communicatie, participatie en betaalbaarheid. De eerste vergadering vond plaats in oktober; de tweede volgt in april. Naast de drie thema's staat ook het werken aan een Gents model voor participatie op de agenda. GENSH wordt meer en meer erkend als partner en helpt structurele oplossingen te zoeken. Het netwerk is bijvoorbeeld betrokken bij het opmaken van het reglement van inwendige orde van Woningent, de fusiemaatschappij die nu 9000 woningen van de 12000 in Gent onder zich heeft. Ook andere sociale huisvestingsmaatschappijen vragen advies aan het GENSH, bijvoorbeeld voor de verstaanbaarheid van hun schriftelijke communicatie.

Momenteel wordt GENSH volledig ondersteund door

Samenlevingsopbouw. Er wordt getracht GENSH zelfstandiger te maken tegen 2015. Een groot knelpunt is dat er geen eigen werkmiddelen zijn, waardoor het niet zeker is of bijvoorbeeld de 'Dag van de Sociale Huurder' kan blijven bestaan. In andere steden kunnen gelijkaardige organisaties wel op geld en personeel rekenen. Patrice hoopt dat dit in Gent binnenkort ook het geval zal zijn.

tekst: Tania
foto's: Anne

Ben je sociale huurder en wil je meer info over het GENSH?

Of krijg je graag de gratis GENSH-nieuwsbrief?

Geef je naam dan door aan Patrice De Meyer in de Blazoenstraat 9A, 09/324.63.43 of 0473 7636 61.

Je kan ook een mailtje sturen naar

patrice.de.meyer@samenlevingsopbouw.be.

De 'Dag van de Sociale Huurder' vindt plaats op 9 juni 2012 in de Centrale.

Heb je individuele problemen, zoals reparaties die niet gebeuren, neem dan contact op met de Huurdersbond, 09/223.28.77, of meldt het via hun website www.huurdersbond.be

Onze huizen zijn zo stijlloos
Die immense rijen
Voor het persoonlijk genot
Maar toch zo onpersoonlijk
De huizen wil men bouwen
En de economie moet draaien
Onze huizen zo harteloos
Waar geen arme wees nog thuishoort
Onze huizen zo onvredig
Waar de muren bidkeelse geluiden maken
Waar de trappen gevaarlijk zijn
en hemelijk kraken.

freddy

HEMELHUIS

In 1965, ik was toen acht, woonden wij rechtover Sint-Jan-Baptist.

“De kerk, dat is het huis van God” zei broeder Hugo in het tweede studiejaar.

Ik vond het wel wijs dat God mijn overbuur was, heel speciaal ook dat Hij uit drie bestond, al heb ik geen- een van die Heilige Drieuldigheid ooit zien binnen- of buitengaan... Toch was er veel bezoek voor God, vooral op zondag. En ook bij een trouwfeest of een begrafenis zat zijn huis vaak bomvol.

Zelf werd ik er altijd ongemakkelijk, zo groot en koud en donker als het daar was ... vooral als ik naar bo- ven keek. Ongemakkelijk.” ... Gods huis is precies een grote ijskast ...” schreef ik toen in mijn opstel, maar

broeder Hugo kon daar niet om lachen. Hij vertelde dat Jezus warmte brengt in de huizen van de vrome mensen, die warmte die ook ons huis tot een Hemel- huis zou maken, waar Jezus dan met ons zou komen spelen.

Ik heb er nog speciaal op gelet, maar nooit is Jezus uit zijn kerk gekomen. En naar onze school ging hij ook al niet, zoveel was zeker.

Nee, ons huis was een kelderhuis en om bij de voor- deur te komen moest je eerst een trapje op, zo kwam je meteen in de voorplaats, “de salon”, waar de te- levisie stond en de schone zetel, waar we alleen in mochten om net voor het slapengaan naar Pipo en Mamaloe te kijken. Met een bekertje melk en mooi stilzitten.

Het eigenlijke huisleven speelde zich meer af in de keuken, die was half ondergronds en altijd warmer in de winter. Er zat een raam aan de straatzijde waar ik met een stoel net bij kon en daar had je dan een wel heel aparte kijk op wie en wat daar passeerde. Soms resulteerde dat in een regelrechte oorveeg van pa, zoals die keer dat een kortgerokte madam zich onwetend in een inijkgevende houding net boven mijn onschuldige ogen posteerde... Heel belangrijk in ons onze keuken was ook de grote grijs gespikkelde pompsteen waarboven later een kraantje van de wa- terleiding werd geïnstalleerd, maar dat gebruikten we nooit. Water uit zo'n buis lustten we niet en we had- den toch onze pomp? Niet dat ik er echt armspieren heb van gekregen, maar zwingelen moest je!

De WC was trouwens nog buiten en daar stond een kan water om door te spoelen; dat die's winters be- vroom was heel normaal (pa schepte dan het boven- ste laagje weg). In die pompsteen gebeurde dus alles: schotels wassen, haar wassen, de linnenwas, tanden- poetsen,... Aan de gele tegeltjes erboven waren zes haakjes bevestigd waaraan voor elk een waslapje en vaders scheerspiegel hingen. Eén keer per week, op zaterdagavond, waste moeder ons op de grote keu- kentafel, rechtopstaand in een teiltje warm water. Za- lig. En altijd goed voor in de biechtstoel want vuil was onzedig. Aan die tafel werd ook drie keer per dag sa- men gegeten, daar deed ik mijn huiswerk of speelde ik met mijn autootjes, daar las vader zijn krant of rolde hij zijn sigaretten voor de dag daarop, daar werd de

groente gekuist en de confituur gemaakt, daar kroop pa op om het plafond te schilderen en daar werd dat jaar ook mijn jongste zuster op geboren omdat ma niet bijtijds naar het moederhuis kon! Ik heb alles ge- hoord.

Zo zou ik nog wel kunnen doorgaan: wonen was ge- woon anders toen, in 1965.

En nee, ons kelderhuis is nooit een Hemelhuis ge- worden, integendeel, want op een dag kwam ik van school en daar stonden de pompiers aan ons deur. Fier dat ik was.

Maar 't was wel miserie: de keuken was tot aan het venster onder gestroomd en ik zag onze tafel en stoelen rondrijven ... kraantje van de waterleiding gesprongen.

Kort nadien is ons huis onbewoonbaar verklaard. En 't moest er van komen, maar anno 2012 gaat het zelfs met God zijn Huis niet goed meer: eerst als- maar minder volk, dan geen pastoor meer en nu staat zelfs de toren scheef en valt het stucwerk naar bene- den. Och God toch. Maar ik hou u op de hoogte.

tekst: Markass
foto's: Katelijne

zuurstof gesproken

Ergens is er dat ene plaat(s)je waar wij alles van verwachten. Wanneer ik door onze stad Gent rijd en bijna dagelijks met één of

ander hoekje kennismaken kan, is er een gedeelte vreugde en smart. De gedeelde vreugde dat er heel veel gebeurt en dat zoveel hoekjes plots van de een op de andere dag een toegevoegde waarde krijgen. Plots gebeurt het en zie je materiaal dat wordt aangevoerd, materiaal dat ter plaatse wordt gebracht. Je kijkt naar die dingen. Dat stukje smart is dan een beetje een verlangen dat het allemaal zo lang moet duren voordat er iets verandert in dat of gene hoekje intussen tot natuur verworden.

Gisteren – of was het eergisteren – zag ik nog die lege op het eerste gezicht verloederde plaats, in afwachting waar ik kennis kon maken met een vegetatie die ik al heel lang verloren waande. Waar ooit geen grassprietje kon doordringen door de vele gegraven en gebouwde kelders, zag ik een weelde aan planten een stukje buurt versieren. Wellicht zouden 'aardarcheologen' wel een of ander verloren gewaande grassoort kunnen ontdekken. Of een andere plantensoort? Het mag wel, even nadenken over wat dat stukje leegheid betekent? Of niet.

Wij breken af en zien hoe het was, een eeuw terug, een stukje aarde waarop leven was en dat nu heel even weer tot leven mocht komen. Voor een korte wijle dan toch want wij zijn volkomen verblind voor nieuwe woningen en gebouwen die we in een versneld tempo optrekken, dat die weelderige

parkeertickets! Wanneer ik er straks niet meer zal zijn, is er alvast één plaatsje voor een wagen vrijgekomen, maar het mag best nog een tijdje duren!

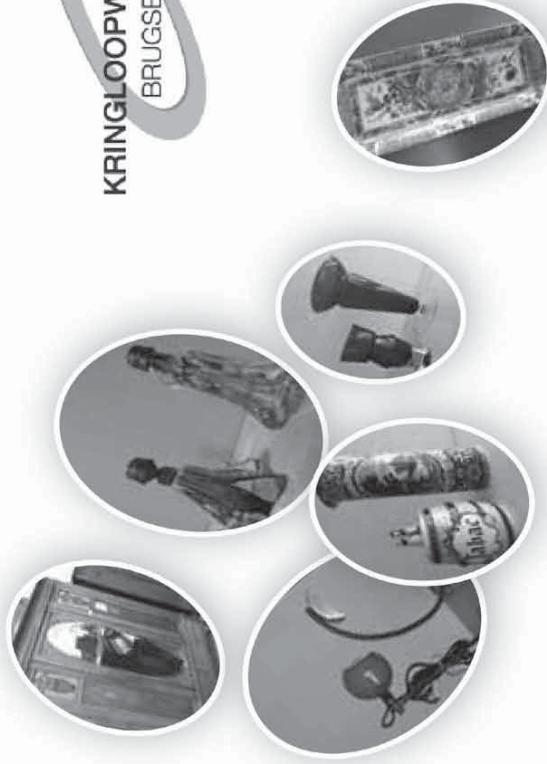
De vraag of men bijvoorbeeld het aantal 'sociale' woningen in de Brugse Poort nog kan of moet opdrijven, doet mij even nadenken over al die extra autootjes. En wat met een oude bowling en een paar authentieke Brugse Poort 'monumenten' van handelszaken; zullen die worden vervangen door appartementen terwijl de nodige zuurstof verdwijnt?

De stad Gent is er toch met heel veel moeite in geslaagd om met een groots project zuurstof door de Brugse Poort te doen waaien? Niet zonder slag of stoot werden woningen ontgind... Komt men dan terug tot de vraagstelling: wat met andere deeltjes Brugse Poort die openbaar worden verkocht en een nieuwe bestemming krijgen: weinig zuurstof binnen de huidige verstikking. Misschien is het toch nodig om tot een echte samenwerking

tussen bouwpromotoren en stadsontwikkeling te komen; er zitten echter addertjes in het gras van iedere eigenaar van de Brugse Poort. Waarschijnlijk merken vele Brugse Poortenaars ook niet dat iedere vierkante meter die zij hergebruiken in de achterbouw van hun woning een vermindering van ruimte en zuurstof kan betekenen? Vernieuwen kan hier ook verminderen van zuurstof betekenen.

Je kijkt neer op dat vierkant van aanpalende straten en ziet het aantal bomen, struiken en groen en je moet mea culpa slaan omdat je zelf niet zo behoedzaam met de natuur omspringt. Een leefbare buurt is niet alleen het geordend parkje nabij... maar is ook je eigen tuintje of koertje. Ruimte, groen, wat dan ook... wij zorgen er ook voor. Terwijl een beetje druk op de grotere eigenaars nooit kwaad kan.

tekst: Erik

Op zoek naar net dat ene exclusieve stuk?

Spring regelmatig eens binnen bij de

Kringloopwinkel Brugse Poort

om allerlei originele producten op de kop te tikken. Draagt u ons milieu een warm hart toe? Koop dan tweedehands. Met tal van vrijwilligers en mensen die niet terecht kunnen op de reguliere arbeidsmarkt zorgen we ervoor dat onze winkel vol staat met goederen die een tweede leven tegemoet gaan. Dit alles geeft ons een eigen karakter met een unieke winkelsfeer.

Wij zijn steeds op zoek naar herbruikbare goederen. Bent u uitgekeken op uw interieur of is het niet langer van nut? Doe er een ander plezier mee en breng uw spullen naar de Kringloopwinkel Brugse Poort. We komen ze ook gratis ophalen na een telefoontje op 09/227 25 64.

U vindt ons in de Haspelstraat 49 -9000 Gent.

We zijn elke dinsdag t.e.m. zaterdag open van 9u30 tot 16u30.

Volg ons op www.brugsepoort.be en via facebook.

Een **doodstille** plek
op de Brugse Poort.
2500 m²

Meibloemstraat . Een bord hangt aan de deur: 'Vandenbergh & Pauwels, Meubels maken anno 1740. 2500m² leefbaar design'. Voor iedereen dachten we bij God en ons klein Pierke. Leefbaar design. Ons reportageteam was er in dat gesloten pand. En wat zagen we? Leegte. Stilstand. Vernieling. Een gebroken situatie. We roken er de geur van verderf en verval. 2500m² leegte en stilte. In een wijk waar arbeid en woonbeleid door de geschiedenis heen schoonheid gevonden heeft door kleine woningen mooi te maken . Arbeiderswoningen. Lege megalomie in de grootste vorm. Dat zagen we . Leegstand in verlatenheid. Valse stilte. Verval in grootsheid. Vernieling voor niks. Een pand met tuinen en ateliers waar niemand nog welkom is. Gesloten achter muren en dichtgelaste poorten. Gebroken en vernield riet. Enkel de grote bomen overleven er nog. En de ratten. We zagen er een doodse leegte op een ruimte van 2500m². Dit op de Brugse Poort.

Koen V.

foto's: Paul en Stephanie

blazen optiek
b.vba

b.v.b.a.

**Blazenstraat 5
9000 Gent
Tel: 09 226 17 24**

Tel: 09 226 17 24

openingsuren: 9 - 12u en 14 - 18.30u
zaterdag: 9 - 12u

BTW BE 0 420 439273 - RPR:GENT

SITE MEIBLOEM

binnengebied tussen de
Meibloemstraat, de Kastanjestraat, de
Reinaertstraat, de Sparrestraat, en de
Ooievaarstraat.

WAT IS ER AAN DE HAND?

De meubelfabriek Van den Bergh-Pauvers en Bowling Meibloem hebben de Brugse Poort verlaten. In het binnengebied tussen de Meibloemstraat, de Kastanjestraat, de Reinaertstraat, de Sparrestraat en de Ooievaarstraat is daardoor een grote oppervlakte vrijgekomen. Een projectontwikkelaar wil er een heleboel nieuwe wooneenheden zetten.

WAAROM IS DAT EEN PROBLEEM?

De stad Gent investeerde veel geld in de Brugse Poort, onder andere via het project Zuurstof voor de Brugse Poort. Dat betekende heel wat voor de buurt. Er kwam meer lucht, er is vooruitgang. Maar plannen als het project voor de Meibloemsite doen bij sommige mensen terecht alarmbellen rinkelen. Komt de pas verworven zuurstof in gevaar als grote open ruimtes zo snel weer worden volgebouwd?

Er is nood aan betaalbare woningen in de Brugse Poort, zoveel is zeker. Maar de wijk is dichtbevolkt en nog meer huizen betekent nog meer mensen. Zijn er wel genoeg scholen voor al die kinderen? Is er genoeg groen? Moet er niet meer plaats zijn voor openbare ontmoetingsruimtes?

WAT STELT DE PRECAIRE PUZZEL VOOR?

Het vrijkomen van de ruimte op de bowlingste moeten we zien als een kans. Een kans om met de buurt na te denken over wat er moet veranderen en om ons samen af te vragen hoe wij onze leefruimte willen inrichten.

Alleen samen willen we vooral een sociale en duurzame oplossing voor deze site.

Een project dat blijk geeft van inzicht in de ontwikkelingen en uitdagingen die de Brugse Poort in de volgende jaren te wachten staan. We voelen het zo aan dat bepaalde evoluties tegenstrijdig zijn aan de geest waarin de stad Gent het project Zuurstof voor de Brugse Poort opgezet heeft.

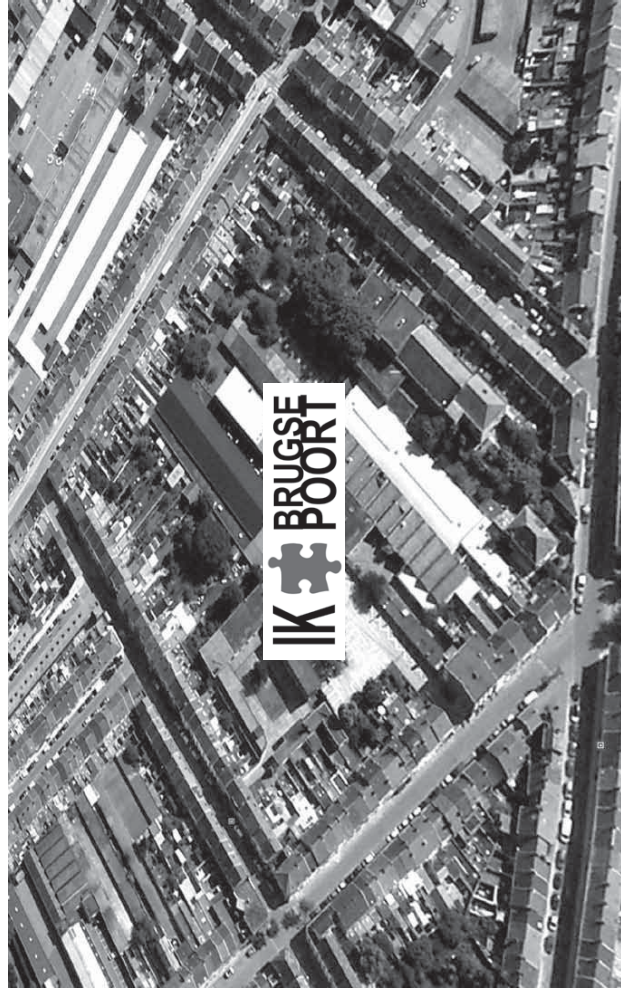
PROJECTONTWIKKELAAR ACASA

De gebouwen en grond van de Meibloemsite zijn verkocht aan de projectontwikkelaar ACASA. Ons Kommeere wilde graag een interview met ACASA over hun plannen met de Meibloemsite, maar ondanks de vele pogingen zijn we hier niet in geslaagd.

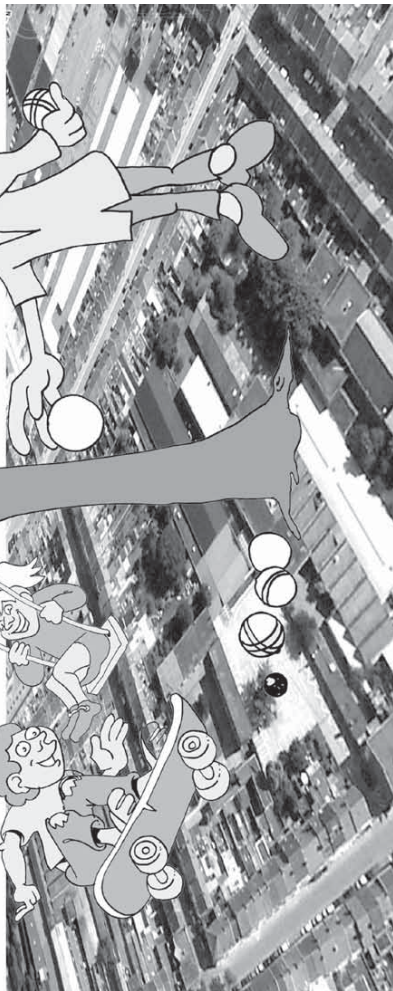
Oorspronkelijk wilde het bedrijf 29 nieuwbouwhuizen en 16 appartementen neerplanten op de site. Stad Gent is nog steeds in overleg met het bedrijf om deze plannen bij te sturen vooraleer er een verkavelingsaanvraag komt. We weten dus niet hoe ACASA en Stad Gent daar nu mee omgaan en of ze rekening zullen houden met de verzuchtingen van de buurtbewoners. Uiteindelijk is het de taak van Stad Gent om bepaalde voorwaarden te verbinden aan de aankoop van dergelijke percelen en de projectontwikkelaars te verplichten rekening te houden met de context waarin ze te werk gaan.

De buurtbewoners van de Brugse Poort zijn nu aan zet om de druk op Stad Gent op te voeren om toch nog inspraak te krijgen op de ontwikkeling van de site!

Meer info over acties: vzw Trafiek in het Pierkespark en vooral bij de heel geëngageerde buurtbewoner Wiebe.

TEKENWEDSTRIJD

Teken zelf uw ideale plan voor de invulling van de Meibloemsite! Streek het resultaat binnen bij 'De Vieze Gasten, Haspelstraat 31, 9000 Gent. En win een mooie prijs uit de buurt.

‘De wonderen zijn de wereld uit en de hel is niet meer wat hij geweest is’*

*Christopher Hitchens sprak deze gevleugelde woorden. Hij is intussen niet meer onder de levenden. Gestorven op 15 december vorig jaar. Dat u dat niet wist is niet erg, er is amper gewag van gemaakt in de media, een klein artikelje ergens op een website. Niet de huidige Whitney Houston proporties, eerder een paar verloren ontsnapte woorden. God hebbe zijn ziel. Of het niet want Hitchens was een fervent tegenstander van al wat naar religie neigde. Ik lees zijn bedenkingen graag, ze geven me hoop. Zijn niet-religieuze religie is ook mijn religie geworden. Mijn toevlucht. Uiteindelijk zoekt iedereen op een of andere manier zingeving. Ik pleit schuldig. (mijn) God is niet groot.

Religie of het afwijzen ervan zijn niet weg te denken uit om het even welke maatschappij. We zijn omgeven door religieuze symbolen. Op een steenworp van mijn deur weet ik twee moskeeën zijn. Als ik op mijn dakterrass de volle 360° ronddraai tel ik vijf kerktorens. Die van ons op het Seghersplein niet inbegrepen.

Over die kerk zal er in de toekomst een deftig woordje gesproken worden. Ze dient namelijk te verdwijnen. Niet de ordinaire ‘hokus pokus Zwijn, kerk Verdwin!’ maar een stil verdwijnen

omdat ze ‘niet meer in goede staat is’, fysiek (over de staat van de Kerk in het algemeen gaan we het een andere keer hebben). Voor de volledigheid, een stuk geschiedenis, geplukt van het internet: “Het gebied voor de Brugse Poort was tot de 19de eeuw een landelijk gebied net ten westen van de Genkse stadsmuurwellingen. Door de industrialisering in de 19de eeuw vestigden zich hier fabrieken en arbeiderswijken en groeide hier een dichtbevolkte arbeiderswijk.

Vanuit de moederparochie Sint-Martinus

in Ekergem richtte de Kerk ook in de nieuwe wijk een bidplaats op. In 1861 wijdde men de parochie Sint-Jan-Baptist en een paar jaar later werd de kerk opgetrokken. De eerste plannen waren overleed echter en het eerste bouwwerk stortte in. Hij werd opgevolgd door Charles Leclerc-Restiaux, die na aanpassingen de kerk voltooidde. Op 7 oktober 1866 werd de kerk ingewijd.”

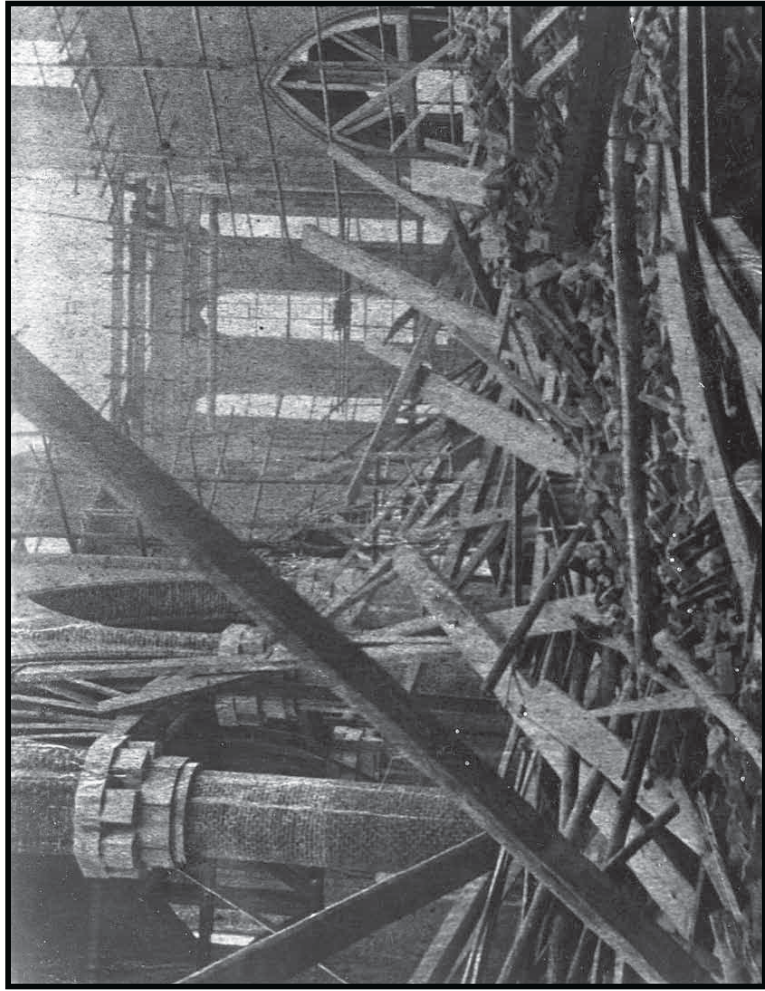
De kerk moet dus verdwijnen. Wat dat verdwijnen inhoud is nog niet duidelijk. Ze wordt in elk geval ontwid, dat is een eerste noodzakelijke stap blijkbaar. Daarna? Wie weet. Tegen de grond gooien of het gebouw hergebruiken? Er zijn duidelijke voor en tegens. We vroegen het aan een paar voorbigangers.

‘Wat zou u doen mocht u deze kerk in uw bezit krijgen?’

Er werd eerst wat onwennig gereageerd maar uiteindelijk kwamen de tongen los. Met dit als resultaat (namen zijn verzonnen, de wensen niet):

Roger

Een le onrealistisch idee is om er een megagroot appartement in te maken en

er dan te gaan wonen. Maar dat is onzin. Wat zeer realistisch en bovendien nog niet zo'n slecht idee zou zijn, is er een rondpunt van maken. De kerk afbreken en de vrijgekomen ruimte gebruiken als rondpunt. Om op die manier de druk een beetje van de Bevrijdingslaan te halen.

Mark

Afbreken natuurlijk; en de plek groen maken en samenvoegen met de tuin van de pastorie om zo één grote groene strook te creëren. De pastorie zou dan ook door de gemeenschap te gebruiken zijn natuurlijk.

Maaike

Een concertzaal van maken ... of nee, een fuifzaal. Dat is nog beter.

Rita

Cultuurparadijs! Cultuur, er moet cultuur in komen. Vanalles. En gratis, alles moet vooral gratis zijn.

Peter

Afbreken, absoluut. Zo'n krot kan toch niet blijven staan? Het is een gevaar voor de passanten. Afbreken en zorgen dat door de vrijgekomen plek de drukke verkeersas die de Bevrijdingslaan toch wel is iet of wat ontlast wordt.

Geert

Afbreken maar niet volledig. De muren

zouden mogen blijven staan. En daarna tuintjes in maken, volkstuintjes. En wat overblijft van de kerk laten vergroenen met de tuin van de pastorie ...

Lena

Ateliers in maken, ruimtes creëren waar mensen aan dingen kunnen werken: fietsen herstellen, meubelen opkuisen, grote schilderijen opzetten ... dingen die je thuis niet kan doen omdat je er de plek niet voor hebt.

Angelique

Wat? De kerk verdwijnt? Daar wist ik niets van. Wat moeten wij gelovigen dan doen? Ik vind dit erg, dan is er in deze buurt geen plek meer waar we naar een viering kunnen gaan. Dit is erg jammer want ik ben gelovig. Wat mij betreft moet de kerk blijven.

Marcel

Afbreken, maar de spreekstoel laten staan en er een soort 'Speakers' Corner' van maken. Jong oud groot klein kan daar op de spreekstoel zijn ding komen vertellen. Al of niet met publiek. Een publiek spreekgestoelte. Schitterend toch?

Veerle

Een park van maken, met speeltuin, en afsluiten natuurlijk van de straat wegens de drukte en het gevaar van het verkeer.

Lieven

Parking, ik zou er een parking van maken. Alweer een groot probleem van deze buurt opgelost.

Wat zou u doen mocht u zeggenschap krijgen over het lot van onze kerk? Laat het ons weten. Denk hier eens over na en stuur ons uw ideeën! We bundelen alles en maken dit integraal over aan de Stad. Contactinfo staat vooraan in dit boekje, doen!

tekst: Els

foto's: Katelijne

Noot van de redactie:

We informeerden ons bij de kerkfabriek, de verantwoordelijke voor de Sint-Jan-Baptistkerk, om de geruchten de kop in te drukken. De verantwoordelijke liet weten dat er in maart een aantal belangrijke vergaderingen zullen plaats vinden waarop besloten zal worden wat er met de kerk zal gebeuren. We delen deze beslissing mee in de volgende Kommeere.

"Jean Pierre, ik durf het u bijna niet te vragen, maar toch, we hadden gisteren het schoon gedacht, wij, Annemieke en ik, dat we graag zouden verhuizen. Kunt gij ons helpen als ge dat wilt?"

"Foxy jongen, krijgt ge het weer in uw hoofd? Weeral verhuizen? Ge zijt soms een beetje zot. Ge doet niet anders dan verhuizen. Om de drie jaar, telkens als uw contract afloopt staat ge aan mijn deur met dat zelfde liedje, 'Jean Pierre, we willen verhuizen, kunt ge ons niet helpen als ge dat wilt?' En ik dan mijn oude Ford Transit buitenhalen en als ik hem weer eens aan de praat krijg zijn we nog eens vertrokken. Weeral. De grote verhuys van Foxx en Annemieke. Olé, Olé! Als ik goed tel zal dat nu al voor de dertiende keer zijn. Amaai, wat een geluksgetal. Dertien. En waar gaan we nu naartoe mijn beste Foxx?"

"Wel Jean Pierre, we dachten eerst om iets in de Ardennen te zoeken, een huisje met een tuintje in een dorpje ergens in de buurt van La Roche. 't Is daar nogal rustig en ook veel wild naar het schijnt, maar 't is toch een beetje ver in afstand vanuit Gent. Dus besloten we om hier in onze buurt iets nieuws te zoeken. Ens iets anders. Voor de verandering. Hier op ons Brugse Poort zijn we eigenlijk wel nogal thuis. En gisteren, toen we even op wandel waren in onze volkse straten zagen we om de hoek een pand te huur. Een groot pand. En we dachten zo, Annemieke en ik, waarom zouden we geen commune stichten, wij met ons goede vrienden? Ge weet wel, zoals vroeger, in de jaren zestig van de vorige eeuw. Zo met een paar koppels samenwonen in één huis. Veel plezier onder mensen die elkaar graag zien. Samen koken en samen dingen doen. En Jean Pierre, we dachten ook, ge moet aan uw toekomst denken. 't Is crisis vandaag naar het schijnt en met een hedendaagse commune kunt ge nogal wat kosten uitsparen. Daarbij Jean Pierre, wat ge ook niet moogt vergeten, onze oude dag komt er zo met kleine schreden aan. Ja jongen, we moeten voor elkaar zorg beginnen dragen. Zo beginnen. Zorg dragen voor elkaar. Elkaar helpen. In schoonheid en in liefde. Wat denkt ge van ons plan Jean Pierre? 'k Weet dat het niet gewoon is, maar ja, ge kent mij. Ziet ge dat zo een beetje zitten?"

"Foxy jongen, ge zijt een klein beetje zot, maar d'er zit wel iets in, denk ik wel. Schoon idee misschien zou ik zo in één woord durven te zeggen. Maar toch Foxx, gelijk da ge nu zijt, gij met uw Annemieke, blijf ne keer wonen waar da ge nu woont. In uw school straatje op de Brugse Poort. Ge woont daar goed. Weet ge op wie da' ge mij nu doet denken met al dat verhuisgedoe? Op onze goede vriendin Coco. Weet ge 't nog? 't Was nog zotter, haar verhuys. Ze had ons allen opgetrommeld voor haar grote verhuys. Ze ging inwonen bij haar nieuw lief. Een nieuw leven beginnen. Wij met man en macht om acht uur in de ochtend aan haar deur. En toen we aanbelden, wie deed de deur open? Haar oud lief. De verhuys ging natuurlijk niet door. Nu goed, na al die jaren is alles goed afgelopen en leeft Coco gelukkig samen met haar nieuw lief. Maar Foxx, ge moet niet zo hard van stapel lopen. De Ardennen, daar is het rustig en wild en we hebben er vrienden. Daar kunnen we steeds heen en is het goed om thuis te komen. Maar dat pand om de hoek? Daar is veel bezoek. Iedereen van alle talen komt er kijken om te huren. En ze spreken mooie woorden. En ze lachen. En van de kinderen kreeg ik ook een hug. Foxx, ge moet wonen waar ge graag zijt."

Oplossing 'De 7 verschillen' vorig nummer:

"'t Is eigenlijk waar Jean Pierre, we moeten het niet te ver zoeken. Eigenlijk wonen we graag in ons school straatje. Er is hier elke dag iets te beleven. Naast de deur, in de straat, om de hoek. En soms zijn er inderdaad woorden. Maar de dag nadien zijn we weer vrienden en drinken we samen koffie en lachen we weer met en om elkaar. Maar toch Jean Pierre? 'k Zal het u in uw oor fluisteren. Als we ooit een hedendaagse commune? Onder vrienden? 't Zou toch schoon zijn."

Koen V.

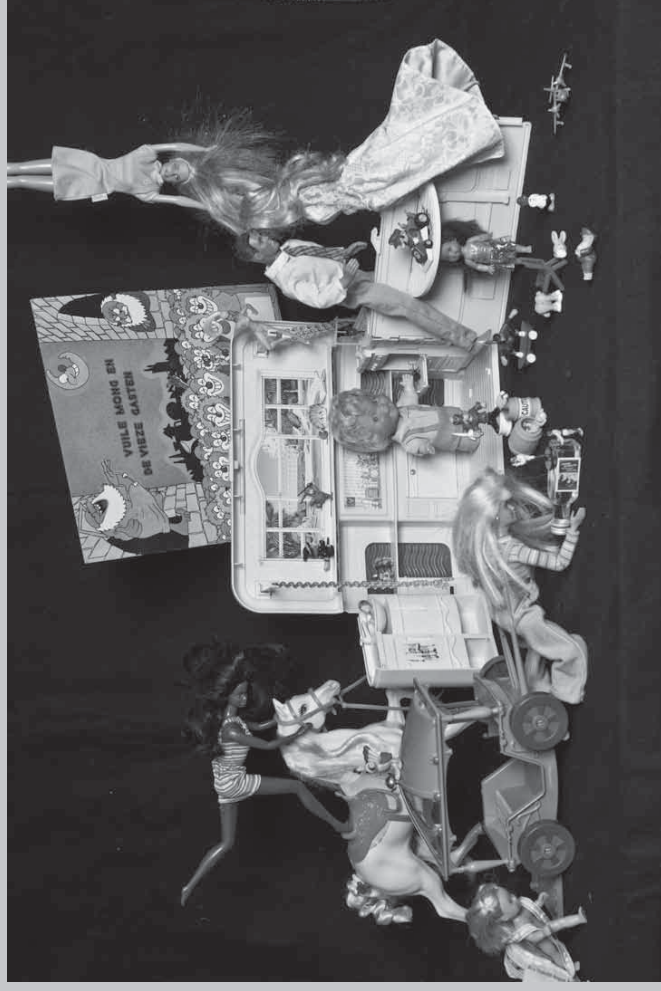
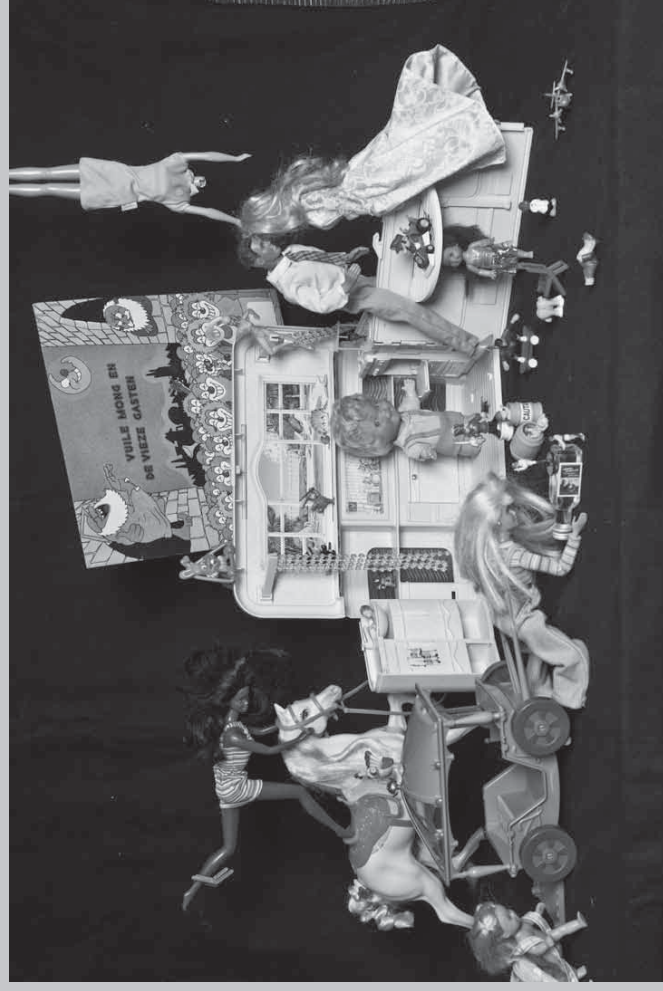

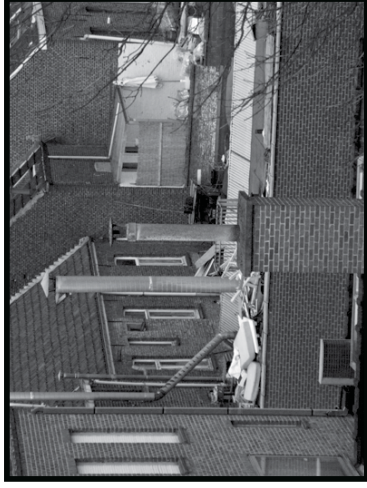
foto: Paul

In de straatstenen
 Glimmen nog onze gepolijste adrukken
 Maar nu wordt uw huis afgebroken
 U moet maar in de bijstand verwijzen
 Succes ooit moet het u lukken
 In de huizenramen ziet u
 Uw schaduwspiegelen
 Dat zou iets voor mij zijn
 Ken ik die huisbaas maar overhalen
 In alle eerbijheid
 Zo'n stukje huis kan ik met mijn geld
 Niet betalen

freddy

De huizen zwijgen
 De muren verkrijgen de geheimen
 Het zijn de opgelegde angsten
 Van het onbewoonde
 Een armtierige leegte
 met rijen huizen op een rij
 Ja, het is veelzigherij
 In de krotten verblijven,
 Het lot der armen
 Het verdrukken blijven in het huis
 door de smet van schaamte
 Het verborgen razen
 Weggestoken in het vingerwijzen

freddy

Het gat van de TIMMERMAN

In een pejorative zin werd wel eens – en nog – verwezen naar 'het gat van de timmerman'. Het is een uitdrukking die nooit werd gewist uit mijn lijstje van zeggingen. Het gat van de timmerman betekende, met evenveel woorden, dat je kon vertrekken; dat je niet (meer) welkom was in iemands huis.

Het gat van de timmerman is een onderdeel van een woning en er wordt nog veel aandacht besteed aan de kwaliteit, de deugdelijkheid, de vorm, de kleur van dat gat: deur genoemd.

Zo verscheiden als de huizen zijn, zo verscheiden zijn de deuren zoals je tijdens een korte wandeling in de buurt kunt vaststellen.

En in het gat van de timmerman vind je een ander gat dat dient voor de vriendelijke postbode; een gat dat door heel wat bewoners op hun eigen wijze wordt in de deur wordt aangebracht. Maar de postbode trok van leer tegen die verschillende hoogtes en laagtes waardoor hij zich verschillende keren tijdens zijn ronmoest bukken; gevolg: de hoogte van het gat van de timmerman werd vastgelegd.

De keuze voor ons 'gat van de timmerman' is enorm groot; variërend van allerlei lichte tot dure houtsoorten, plastic of verschillende soorten metaal. Keuze te over: De Brugse Poort heeft zo vele honderden 'deuren' die wellicht tegen een stootje of een hardere dreun kunnen, 'deuren' die soms aan de smalle, soms aan de ruime kant zijn. Een deur geeft toegang tot een woning, maar soms blijkt dat die toegang gewoon voor jezelf is, en er heel wat moeite bij gepaard gaat om je woning te bevoorraden met meubeltjes aller-

hande. Het gat van de timmerman heeft zo doorheen de tijd ook zijn prioriteiten opgebouwd.

Terwijl een woning best wordt voorzien van een nummerplaat – om verwarring te voorkomen bij bezoekers – is ook de voordeur voorzien van een aantal hebbedinges zoals een naamplaatje waardoor er geen misverstanden ontstaan of we wel aan het juiste adres staan. Onze appartementsgebouwen zijn een kakofonie van soms onleesbare namen, maar zij zijn er toch. In een kleurrijke buurt hoort verscheidenheid... maar is duidelijkheid misschien ook wel een bittere noodzaak.

Het gat van de timmerman kan zo verscheiden zijn. Wanneer het licht wordt aangestoken merk je doorheen de beglazing van een deur dat iemand aanwezig is terwijl die vlakke nietszeggende deur je niets vertelt. Of toch, misschien wijst dit alles naar het enorme standensverschil, want ook aan een deur hangt een prijskaartje. Een mooie deur spreekt voor zichzelf, maar over smaak valt niet te twisten...

Maar ook het wachten op het moment waarop de deur wordt geopend mag niet vervelend zijn; soms wordt je opmerkend oog gestreeld door de versieringen op die deur. En dan zijn er de vele honderden vormen en kleuren. De fantasie doorheen de eeuwen heeft zich altijd prikkelend voortbewogen...

Meer moet het hier ook niet altijd zijn. Terwijl je zelfs mag kiezen tussen de nieuwe bel en de degelijke klopper die te horen is doorheen de ganse woning; een bewoner zou van minder wakker worden. Een deur die mee is geëvolueerd en iets zegt over het heden terwijl het verleden ergens aanwezig blijft. Ook dat is te vinden op de Brugse Poort.

De eerste dag dat je door het gat van de timmerman van je eigen woning gaat, vergeet je niet. De laatste dag, daar wil je niet aan denken.

Erik

Zijn hart was thuis
Maar hier had hij geen huis
In de massa is hij de eenling
Een beschermde leegte
In z'n onbewaakte wensen
Wat moet ge met die mensen
Ze slapen hun roes uit
Op straat en ze drumen
Hun drumen uit op
Een eenzame verlaten bank
Laten we hopen.

freddy

Rita mode

Kleding voor
hem en haar

Bevrijdingslaan 21
9000 Gent
09 226 31 49

Handelaars en zelfstandigen

van de Brugse Poort, wenst u ook te adverteren en ons tijdschrift te steunen?
Neem dan contact met ons op. De plaats is beperkt.

Tarieven:

20 € voor 1/8ste pagina

60 € voor 1/2 pagina

90 € voor een volle pagina.

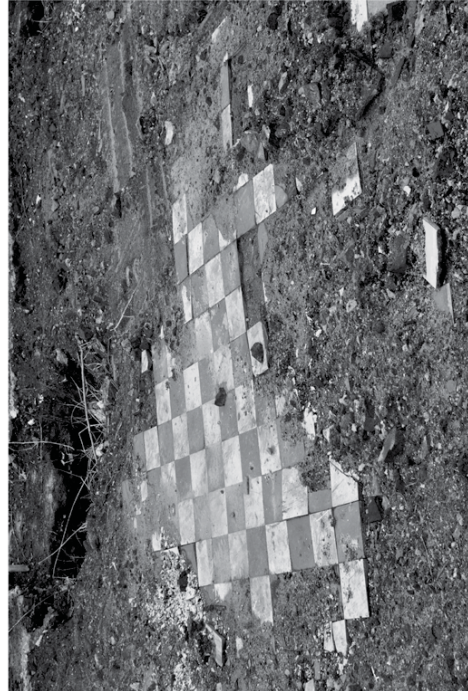
Geïnteresseerd? Geef een seil.

09 237 04 07 - dvj@deviezegastien.org

Bij De Vieze Gasten

FREDDY ZECHT:

Foto's: Markass

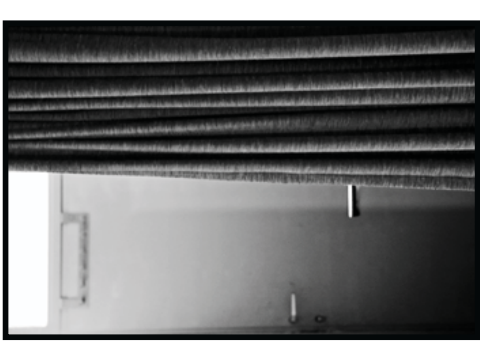

foto's: Dirk De La Marche

Foto's: Stephanie, Henk en Bart

DE VUILBAK VAN ONS KOMMEERE

We hebben een regering. Een regering met een strikje. Schoon. Besparingen hebben we ook. Zonder strikje want gene cadeau. Maar we moeten er wel mee spelen, met onze cadeau die eigenlijk gene cadeau is. Cijfertjes hebben we ook. In de aanbieding zelfs. Veel cijfers. Madame op de Beeck en Menere Balthazar hadden daar vorige week op het publieksdebat in de zaal van de socialisten een en ander over te zeggen. 6 miljard wordt er in Vlaanderen geïnvesteerd in woningen. 65000 woningen dienen gebouwd. 47% van de bestaande woningen worden ingevuld door alleenstaanden. Voor elke 800 woningen dat er gebouwd worden zijn er 950 gezinnen die deze woningen willen. 421 woningen daar, 1046 woningen ginder. 20% van alle nieuwe woningen dient sociaal te zijn. Tom & Tinneke waren op dreef. Het leek wel vuurwerk: pief realisaties poef toekomstplannen paf resultaten.

Dat was donderdag. Er is oneindig meer te vertellen over dit debat. De vragen en opmerkingen van de aanwezige buurtbewoners. Het schuiven op de stoelen. De oplossingen die werden geboden en afgewezen, de replieken ... maar dat lijkt nu allemaal iets minder belangrijk want Bavo is dood.

Waarvoor deze vuilbak goorder wordt dan al de andere vuilbakken hier ooit al gevuld. Er valt niets meer te zeggen. Voorlopig. Want uiteindelijk went alles, ook dood zijn.

Maar voorlopig blijven we even stil voor zoveel leegte. Bavo is dood, leve Bavo.

Als u in het donker naar de lichtjes van de Vieze Gasten staat te staren, weet dan dat hij deze heeft geïnstalleerd. Als u verbaasd staat te glimlachen naar de bomen in de foyer van De Vieze Gasten, weet dan dat hij deze gekozen heeft. Als u ongemakkelijk staat aan te schuiven

Het zwarte schaaap ...

Eervolle vermelding ...

**Prangende Vragen ...
Is er leven na de dood?**

De mens en zijn taal ...

Zijt ge lomp ...

Wist je dat ...

tekst: Els

DE TIEN VERSCHILLEN:

1844

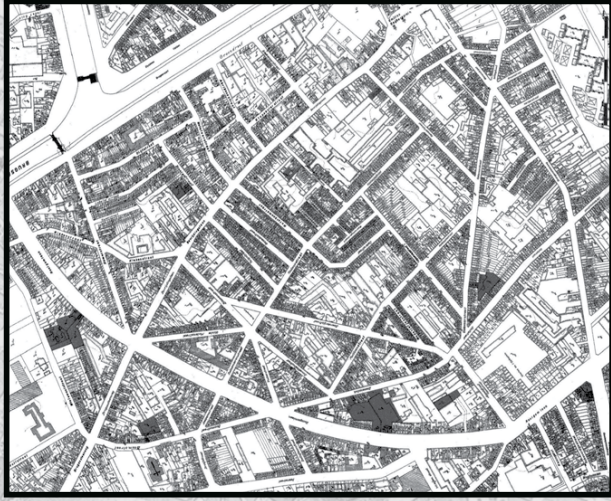
1850

1904

2001

Tien verschillen in het kwadraat deze keer. Deze kaartjes geven een beeld van de wonderbaarlijke en razendsnelle groei van de Brugse Poort. Van een paar aardweggetjes halverwege de 19de eeuw naar een grillig en overvol stratenpatroon in de 21ste eeuw. Maar het verschil tussen het kaartje uit 1844 en de satellietfoto op de cover toont niet alleen hoe de vorm van de buurt veranderde. In de momentopnames schuilen ook ontelbaar veel verhalen over mensen, over de Brugse Poort en over hoe het hier leeft en beweegt.

Neem deel aan gezamenlijke aankoop hoogrendementsbeglazing bij REGent vzw

REGent vzw is een stedelijke vzw die Gentenaars helpt om energie en water te besparen. De vzw is vooral bekend om de gratis energiescans, waarbij de woning volledig wordt doorgeleucht met het oog op energie- en watersparing. Op deze manier krijgt de bewoner een beeld over hoe energiezuinig de woning is.

Gezamenlijke aankoop hoogrendementsbeglazing

Om de lustige verpouwer te ondersteunen, organiseert REGent vzw dit jaar een gezamenlijke aankoop van hoogrendementsbeglazing. 22% van de warmte in huis gaat immers verloren via de ramen. Goed isolerende beglazing zorgt er niet alleen voor dat het in de winter lekker warm blijft, ook de energiefactuur vaart er dus wel bij.

Kom op 29 februari om 10u naar zaal Olievaar van Buurtwerk Brugse Poort (Kokerstraat 36, 9000 Gent) voor een eerste informaat. U krijgt er uitleg over het verloop van de aankoop, en wat REGent vzw hierin voor u kan betekenen. Dit gaat van het aanvragen en vergelijken van offertes, over het in goede banen leiden van de werken, tot het uitpluizen van de te verkrijgen premies.

U kunt gerust ook instappen in de groepsaankoop zonder deel te nemen aan het informaat en de andere bijeenkomsten. Bel of mail uw gegevens dan door via 09 218 75 90 of info@vzwregent.be. Vermeld uw naam, adres, telefoonnummer en e-mail. Vermeld ook of u een raamrenovatie wenst of enkel het glas wenst te vervangen. Bij raamrenovatie vermeldt u of het gaat om buitenschrijnwerk in hout, pvc of aluminium.

Premie vzw REGent voor vervangen van enkel glas of raamrenovatie

Extra stimulans voor het uitvoeren van deze energiebesparende werken is de premie die u ervoor kunt opstrijken. Ligt uw netto belastbaar gemeenschappelijk inkomen onder de € 27.200, dan kunt u een bedrag ter waarde van 20% van de werken (incl. BTW) terugvorderen bij vzw REGent, met een maximum van € 600. De premie dient aangevraagd te worden voor de uitvoering van de werken.

Goedkope lening

Naast de gratis energiescan, begeleiding bij energiebesparende verbouwingswerken, en premies, biedt REGent vzw ook een goedkope lening aan. Deze kunt u aanvragen voor maximum € 10.000 aan energiebesparende verbouwingswerken. De lening is af te betalen op maximum 5 jaar tegen een jaarlijkse rentevoet van 2% (Jaarlijks Kosten Percentage).

Wie voldoet aan de voorwaarden van de FRGE-doelgroep (verhoogde tegemoetkoming, ziekenfonds, schuldbemiddeling, jaarlijks inkomen van max. € 16.306,13 verhoogd met 3.018,74 per persoon ten laste of lopend dossier bij het OCMW) kan aan 0% lenen.

De aanvraag dient ingediend te worden voor de start van de werken. Voor het aanvraagformulier en verdere informatie over de lening, de energiescan, verbouwingen en premies kunt u terecht op de website www.vzwregent.be.

Vzw REGent werd opgericht als een samenwerking tussen de Milieudienst van Stad Gent, het Gentse OCMW, Gent, Stad in Werking, de MilieuAdviesWinkel en Samenlevingsopbouw Gent.

Meer informatie

Vzw REGent - Milieudienst - Departement Milieu, Groen en Gezondheid - Stad Gent
Kastanjestraat 2-4, 9000 Gent
Tel. 09 218 75 90 - Fax 09 218 75 99
www.vzwregent.be

Bevoegd

Mevrouw Martine De Regge, schepen van Openbare Werken en Mobiliteit
Stadhuis, Botermarkt, 1, 9000 Gent
tel. 09 266 51 66
fax 09 266 51 79
e-mail schepen.deregge@gent.be

Let op, geld lenen kost ook geld.

BINK VAN DE MAAND

Paul Beanti, artiest en kraker.

Paul is een Franse schilder en ook een opportunist.

Hij leeft en kraakt in de Brugse Poort sinds november 2011.

Kraken geeft hem de kans op vrijheid en leven voor de kunst.

Alleen voor de kunst.

foto: Paul

